

Jákup Sólstein, form. í Reiðarafelagnum: Norðmenn illviljaðir móti Føroyingum:

Vit eiga at brúka oljuna at kroysta norðmenn við

– Vit skulu krevja betri sømdir frá norðmonnum í fiskivinnumálum, afturfyri at norsk- ar fyrirkur kunn- u fáa sømdir í eini møguligari, føroyskari olju- vinnu

ÁKI BERTHOLDSEN

– Føroyingar fáa ongur sum helst sømdir frá norðmonnum í fiskivinnuøkinum.
– Tvørturímóti vísa teir enn tá størri illvilja ímóti okkum, en teir vísa ímóti øðrum.
– Hví skulu vit so geva norðmonnum sømdir í eini møguligari oljuvinnu í Føroyum.

Jákup Sólstein, formaðurin í Føroya Reiðarafelag, er sera illa nøgdir við ta viðferð, føroyingar fáa frá norðmonnum í fiskivinnuøkinum.

Hann heldur, at vit fáa so ringa viðferð frá norðmonnum, at tað er neyðugt hjá okkum at brúka øll argument, vit hava fyrri at fáa betri sømdir frá norðmonnum.

Tí heldur hann, at vit eiga at gera norðmonnum greitt, at taka teir ikki betri partar fyrri seg í fiskivinnusamstarvinum við føroyingar, skulu norsk ar fyrirkur heldur ikki rokna við at fáa nakrar serligar sømdir frá føroyingum í eini møguligari oljuvinnu her.

Fara illa við føroyingum

Jákup Sólstein sigur, at norðmenn hava altíð verið harðir ímóti føroyingum.

Men tað er serliga seinasta hendingin, tá ið teir herfyri ikki vildu sleppa Sverra Ólavsini at fiska undir Noregi av eini kvotu, føroyingar áttu, sum hevur lopið ilt í formannin í Reiðarafelagnum.

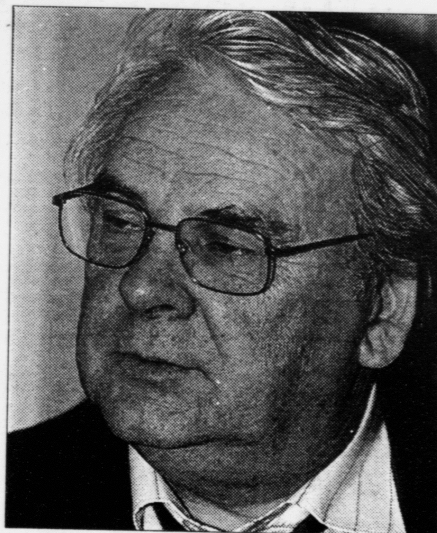
Tá ið Sverri Ólavson ætlaði sær undir Noregi at fiska av føroysku kvotuni har, noktaðu norðmenn honum at fiska, tí skipið hevði fiskað í Smoguni tá ið íslendingar áttu hann.

So gjørdi tað ikki mun, at tað nú vóru tað føroyingar, sum áttu skipið.

Formaðurin í reiðarafelagnum sigur, at hann krevur ikki, at norðmenn skulu geva føroyingum nakað fyrri einki.

– Men sannleikin er, at teir hava altíð verið sera tvørir at hava við at gera,

– Eg haldi, at vit áttu at gjørt norðmenn varugar við, at so leingi teir fara so illa við føroyingum, sum teir gera, skulu norsk ar fyrirkur heldur ikki rokna við at fáa nakrar serliga sømdir í eini møguligari, føroyskari oljuvinnu, sigur formaðurin í reiðarafelagnum

og hava víst ein illvilja ímóti okkum, sum teir ikki vísa ímóti øðrum tjóðum.

– Tí sannleikin er, at samstundis, sum norðmenn noktaðu Sverra Ólavsini t fiska, vísir tað seg, at bera væl til at lata týskar trolarar sleppa undir Noregi at fiska, hóast hesir hesir somu týsku trolarar eisini eru keyptir úr Íslandi og hóast teir eisini hava fiskað í smoguni, tá ið íslendingar áttu teir.

– Somuleiðis hava norðmenn eisini keypt fyrrverandi Smogu-trolarar úr Íslandi og teir sleppa eisini at fiska.

Formaðurin í reiðarafelagnum sigur, at hann veit ikki, hvørjar sømdir vit eiga at krevja frá norðmonnum.

– Men vit eiga í hvussu so er at krevja somu sømdir sum Týskarar.

– Og tá ið týskarar kunnu sleppa at fiska undir Noregi

við Smogu-trolarum, teir hava keypt úr Íslandi, skuldi tað sama verið galdandi fyrri okkum.

Men tá ið stykkis kom, fekk Sverri Ólavson altso durafjórðingin, men týsku trolararnir vóru bjóðaðir inn um.

Jákup Sólstein sigur, at hann dugur bara at finna eina frágreiðing uppá, hví norðmenn settu Sverra Ólavson á svartalista, men

lótu teir týsku trolararnar sleppa inn um:

– Teir tora ikki at seta seg uppí móti stóra, máttmikla Týsklandi við øllum ES í rygginum. Tá er lættari at knúva eina smátjóð sum okkum.

Annars heldur hann, at tað er heilt óhoyrt at seta eitt skip á svartalista.

– Tú kanst seta ein reiðara, ella eitt land á svartalista, men ikki eitt skip.

Brúka olju at trýsta við
Formaðurin í Reiðarafelagnum er so argur inn á norðmenn, at hann heldur, at føroyingar eiga eisini at seta norðmonnum krøv, har vit kunnu.

– Higar til hevur samstarvið ímillum okkum og norðmenn bara verið um fisk.

– Vit eiga at at víðka hetta samstarvið til at fevna um onnur øki eisini, t.d. um eina møguliga oljuvinnu í Føroyum.

– Nú oljuvinnan stendur fyrri durum, eru norðmenn eisini av álvara uppi í kappingin um at sleppa frammat trolgnum.

– Men eg veit ikki, hví teir skulu halda tað vera so sjálvandi, at norsk ar fyrirkur skulu sleppa frammat oljuni í Føroyum, samstundis sum teir vísa slíkan illvilja ímóti føroyingum á fiskivinnuøkinum, sum teir

gera.

Hann sigur, at føroyingar heilt avgjørt eiga at gera norðmonnum varugar við, at taka teir ikki annað skinn um bak, skulu norsk ar fyrirkur heldur ikki vænta sær nakrar sømdir í eini komandi, føroyskari oljuvinnu.

Men hann sigur, at skal nakar gera tað, má tað verða landsstýrið.

Hann leggur afturat, at málið er ikki umrøtt í reiðarafelagnum.

Og hann veit heldur ikki, um felagið fer at heita á landsstýrið um at taka oljuna í brúk sum vápn at kroysta norðmenn við.

Men hann heldur heilt avgjørt, at hetta er eitt mál, sum vinnufeløgini á sjónum eiga at taka upp.

Hann heldur, at tað hevði ikki verið órímligt, at oljan kom at víga eitt sindur í samstarvinum við norðmenn.

Vit eru nú komnir í tað støðu, at norðmenn hava minst líka stóran áhuga í at halda seg væl við føroying- ar, sum vit hava at halda okkum væl við teir. Og tann møguleika eiga vit at brúka. Sjálvur hevur hann onkuntíð borið hetta fram tá ið hann hevur hitt norðmenn privat.

Men hvørja viðmerking hann hevur fingið frá norðmonnum, vil hann ikki út við.

Fyrirreika endurgjaldskrav fyrri arbeiðssteðgin fríggjadagin

Arbeidsgevarafelagið ætlar at stevna fakfeløg- unum eftir endurgjaldið og er farið at kanna, hvussu nógv ar- beidssteðgurin kostaði

ÁKI BERTHOLDSEN

Fyri trimum vikum síðani gjørdi Vilhelm M. Johannesen, formaður í Føroya Arbeidsgevarafelag, púra greitt í Sosialinum, at ar- beidsgevarar fóru at stevna fakfeløgini eftir endurgjaldi fyrri hvørt oyra, teir mistu, um verfall bleiv av einum ósemju, teir onga ávirkan høvdu á.

– Kunnu virkini skjalpróva, at arbeiðssteðgurin fríggja- dagin kostaði teinum pengar, verður endurgjaldskrav reist ímóti fakfeløgnum, sigur Jan Mortensen, skrivari hjá Føroya Arbeidsgevarafelag

Nú er greitt, at hetta vóru ikki tóm orð. Fríggjadagin fóru eini 15

fakfeløg við umleið 16.000 limum í 24 tíma arbeiðs- steðgi fyrri at mótmæla figgi-

arpolitikkinum hjá lands- stýrinum.

Og nú eru arbeiðsgevar- arnir longu farnir at fyr- reika seg til eitt endurgjalds- krav.

Jan Mortensen, skrivari hjá Føroya Arbeidsgevara- felag, sigur, at felagið er farið at kanna hjá nokrum arbeiðsgevarum, hvussu rokniðstykkið fyrri fríggja- dagin sær út.

– Vit hava tósáð við nøk- ur virki, sum vóru rakt av arbeiðssteðginum og biðið tey kanna eftir, um tey kunnu prógva, at arbeiðs- steðgurin fardi til, at tey mistu pengar.

Hann sigur, at kunnu ar- beidsgevararnir prógva tap av arbeiðssteðginum, verður endurgjaldskrav lagt í móti fakfeløgnum.

Men hann leggur afturat, at skal talan verða um end- urgjaldskrav, er neyðugt við

einum væl prógvað missi.

Og so er spurningurin, hvussu stort tapið er.

– Arbeidssteðgurin var beint eftir nýggjár, og tað er ein spurningur, hvussu stóran miss fiskakeyparar t.d. hava havt av arbeiðs- steðginum, tí nógvir bátar vóru ikki út aftur farnir eftir høgðidina, og aðrir, sum vóru farnir, vóru ikki lidnir við túrin, sigur Jan Mortensen.

Hevði talan verið um eina vanliga viku, hevði málið verið rættiliga upplagt.

Í fyrstu atlugu eru tað fiskakeyparar, Arbeidsge- varafelagið hevur spurt, um teir kunnu skjalpróva figgiarligan miss av ar- beidssteðginum.

– Tað eru eisini onnur virki í Føroyum, men vit hava fyrst vent okkum til teir arbeiðsgevarar, sum tað er mest upplagt at kanna.